

Balladen Om Bifrost

Einherjer

Når solå rinne gripe eg
Itte gnistane i Ymes skalle
I lenker eg mane frem ein tanke
Ein tanke så går ut te alle

Bak kvar ferd te Bifrost minne
Står tusener igjen
Bak det svik mot den norrøne gløden
Står tusen år igjen

Eg trur på nye tankar
På nye norrøne spor
På ein drøm om livet, om svikklause ættar
Om ein sal fagrare enn sol

Når striden stilne så volvå seie
Og Fimbulvinteren har gått sin gang
Ska nye tider fylla manns minne
Og gamle sangar ska syngas om og om igjen

Fe dør, frender dør
Ein dør sjøl på samma vis
Eg vet ett så aldri dør
Dommen øve kvar ein død
Fe dør, frender dør
Ein dør sjøl på samma vis
Ord om deg ska aldri dø
I ærefullt ettermæle

Kim e med meg i kampen her?
Mot sviket og mot pesten
Mot eiterormer så vrir seg rundt
Og gjør livet surt for resten

Kim føre dei hengtes ord?
Kim vil reisa stångå?
Hørr meg nå alle ættar
Alle dokkår der ute så brenne

Me møtes på vollen ein siste gång
Vinden viser vei
Der nye tider ska fylla manns minne
Og gamle sangar ska syngas om og om igjen

Fe dør, frender dør
Ein dør sjøl på samma vis
Eg vet ett så aldri dør
Dommen øve kvar ein død
Fe dør, frender dør
Ein dør sjøl på samma vis
Ord om deg ska aldri dø
I ærefullt ettermæle